

רעפ 52326-01-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 52326-01-25

לפני: כבוד השופטת רות רונן

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת מיום 16.1.2025 בעמ"י 39739-01-25 שניתנה על ידי כב' השופטת א' רבהון

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת מיום 16.1.2025 (עמ"י 39739-01-25, השופטת א' רבהון), בה דחה בית המשפט המחוזי ערר על החלטת בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת מיום 15.1.2025 (מ"י 38731-01-25, השופט ד' פורת), בה הורה בית משפט השלום על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 27.1.2025.

2. ביום 15.1.2025 נעצר המבקש בחשד לביצוע עבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; עבירה של חברות בארגון טרור, לפי סעיף 22(א) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור); ועבירה של הכנה לביצוע מעשה טרור, לפי סעיף 28(א) לחוק המאבק בטרור.

בו ביום נערך דיון בבקשה למעצרו של המבקש לצורכי חקירה. בדיון עלה כי המבקש נעצר כחלק מפרשייה מורכבת שבמסגרתה נעצרו חשודים נוספים (להלן: הפרשייה). המבקש טען כי יש להשוות את תקופת מעצרו לתקופת המעצר הקצרה יותר שנקבעה עבור חשודים נוספים בפרשייה. בהחלטה שניתנה בסיום הדיון קיבל בית משפט השלום את בקשת המשיבה להארכת מעצרו של המבקש עד ליום 27.1.2025. בהחלטה נקבע כי קיים חשד סביר שהמבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו; ולכך ששחרורו יביא לשיבוש הליכי חקירה ולסיכון ביטחון הציבור. כן צוין כי ישנן פעולות חקירה שפורטו בדוח

שהוצג לבית המשפט, שיש לבצע כאשר המבקש מוחזק במעצר. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי.

3. ביום 16.1.2025 התקיים דיון בערר בבית המשפט המחוזי, בו חזר המבקש על עיקרי הטענות שהעלה בדיון בבית משפט השלום; וציין כי הוא סובל מבעיות רפואיות רבות. בהחלטה שניתנה בסיום הדיון דחה בית המשפט המחוזי את הערר. בהחלטה נקבע כי קיימת תשתית ראייתית הקושרת את המבקש לעבירות המיוחסות לו ברמה הנדרשת לאותו שלב; וכי נוכח טיבן של העבירות - מתקיימת עילת מסוכנות. עוד נקבע כי בהתאם לדו"ח הסודי המפרט את תכנית החקירה - נדרשות פעולות חקירה מורכבות ומהותיות הדורשות זמן, ושלאורך ביצוען המבקש נדרש להיות במעצר. בהתייחס למצבו הרפואי של המבקש, קבע בית המשפט כי לפי לדברי המשיבה המבקש מקבל טיפול תרופתי מתאים. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערר שלפניי.

4. בבקשת רשות הערר חוזר המבקש על הטענות שהעלה בדיונים שהתקיימו בבתי משפט קמא. בתמצית, טוען המבקש כי יש להחיל מדיניות אחיפה שווה בינו לבין מעורבים אחרים בפרשייה שנעצרו לפרקי זמן קצרים יותר. כן טוען המבקש כי הבעיות הרפואיות מהן הוא סובל; גילו הצעיר (19); והעובדה שהוא נעדר עבר פלילי - לא קיבלו די משקל בהחלטה על מעצרו; וכי הוא היה מנוע מלפגוש עורך דין עד ליום 20.1.2025.

5. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות ערר ב"גלגול שלישי", ובפרט על החלטות בעניין "מעצרי ימים" תינתן במקרים חריגים המעוררים שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית; או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות וחריגות המצדיקות זאת, כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויותיו של חשוד או נאשם (ראו מיני רבים: בש"פ 2991/24 כראג'ה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.4.2024); ברע"פ 44947-09-24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (25.9.2024); בש"פ 1099/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (8.2.2023); בש"פ 3439/17 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.4.2017)). אינני סבורה כי נסיבות אלה מתקיימות במקרה דנן.

6. ראשית, המבקש לא העלה בבקשתו שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית. כמפורט לעיל, טענותיו של המבקש נטועות בנסיבותיו הפרטניות של המקרה ובשאלה מהו מספר הימים שנדרשו לצורך חקירתו בתנאי מעצר; והאם התקיימו יתר התנאים הדרושים למעצר לפני הגשת כתב אישום.

כמו כן אינני סבורה כי ההחלטה נושא בקשת רשות הערר גורמת למבקש עיוות דין, וזאת חרף טענותיו הנוגעות להחלטות המעצר שהתקבלו בעניינם של מעורבים אחרים בפרשייה. כפי שצוין לעיל, שתי הערכאות דלמטה קבעו בהחלטות מנומקות כי קיים חשש ששחרור המבקש ממעצר יביא לשיבוש הליכי חקירה ולסיכון בטחון הציבור. בהחלטות נושא הבקשה, בתי המשפט קמא התחשבו בטענות הצדדים ובמכלול נסיבות המקרה הקונקרטי; והם אף עיינו בחומר החקירה ובדו"ח סודי המפרט את

פעולות החקירה הנדרשות. יתרה מזאת, המבקש מעיד בעצמו כי חלק מהמעורבים בפרשייה נעצרו לפניו; וכי מעצרו של מעורבים אחרים הוארך בפעם השנייה עד ליום 26.1.2025, קרי יום לפני סיום מעצרו הנוכחי.

על כל פנים, בבחינת משך זמן המעצר של כל אחד מהחשודים, חזקה על בית המשפט שהביא בחשבון את מכלול הנסיבות הרלוונטיות ובכלל זה את החלק המיוחס לו בפרשייה; את עוצמת הראיות הקושרות אותו למיוחס לו; את מספר פעולות החקירה שמבוקש לבצע; את השאלה האם יש לבצען במסגרת מעצר ומהו פרק הזמן שיידרש לכך; וכן את הסכנה האפשרית לביטחון הציבור אם חשוד כזה או אחר ישוחרר. לכן, לא ניתן בהכרח לגזור גזרה שווה בין פרק הזמן שנקבע למעצרו של המבקש לבין פרק הזמן שנקבע למעצרים של אחרים.

זאת ועוד - מהבקשה עולה כי המבקש אינו מנוע עוד מלהיפגש עם עורך דין. יצוין גם כי החלטות בתי משפט קמא ניתנו בשים לב למצבו הרפואי של המבקש, ונקבע כי הוא מקבל טיפול רפואי מתאים כך שמצבו הרפואי אינו מונע את המשך מעצרו. אינני סבורה כי יש מקום במסגרת הבקשה דנן להתערב בקביעה זו.

7. סוף דבר: לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"ה (21 ינואר 2025).

רות רונן
שופטת